

בית משפט השלום בבאר שבע

04 מאי 2020

ת"פ 62414-11-19 מדינת ישראל נ' אבו כף (עציר)

בפני כב' השופט איתי ברסלר-גונן, סגן נשיא

המאשימה

מדינת ישראל
ע"י ב"כ עו"ד אביטל זגורי-גיל

נגד

הנאשם

זיאד אבו כף (עציר) – בעצמו [ויעוד טלפוני]
ע"י ב"כ עו"ד רינת יהב

נוכחת המתורגמנית הגב' שירהין זיתון

פרוטוקול

הערת בית משפט:

הדיון מתנהל בהשתתפות הנאשם באמצעות שיחת ועידה טלפונית, בהעדר אמצעי חזותי, בהתאם לתקנות שעת חירום (נגיף הקורונה החדש) (קיום דיונים בהליכים פליליים באמצעים טכנולוגיים), התש"ף-2020. השיחה אינה מוקלטת.

ב"כ הנאשם:

אנו ערוכים לדיון. אין לנו צורך לשוחח עם הנאשם. הוא יודע שהדיון קבוע לגזר דין.

נציג שבס אשר נמצא ליד הנאשם בבית המעצר, הסוהר שלומי פרץ:

אני מזהה את הנאשם, בשמו ובאמצעות מספר זהות.

הנאשם:

אני זיאד אבו כף ואני הנאשם בהליך זה.

הערת בית המשפט:

בית המשפט מסביר לנאשם את מהות הדיון, את השתתפותו באמצעות השימוש באמצעים הטכנולוגיים נוכח מצב החירום. בית המשפט מסביר לנאשם כי השיחה אינה מוקלטת.

הנאשם:

אני שומע היטב, ואני מסכים לקיים כך את הדיון.

בית משפט השלום בבאר שבע

04 מאי 2020

ת"פ 62414-11-19 מדינת ישראל נ' אבו כף(עציר)

גזר דין

ההרשעה

1. הנאשם הורשע, על פי הודאתו בעובדות כתב אישום המתוקן בעבירות של הפרת הוראה חוקית, כניסה לבית מגורים לשם עבירה וגניבה, עבירות לפי סעיפים 287(א), 406(א) ו-384 בחוק העונשין, תשל"ז – 1977 [להלן: "חוק העונשין"], בהתאמה.
2. ברקע האירועים היותו של הנאשם בתנאים מגבילים הכוללים מעצר בית [תוך אפשרות ליציאה לטיפול] וזאת במסגרת תיק מ"ת של בית משפט לנוער בבאר שבע.
- ביום 5.11.2019 בשעות הצהריים, עזב הנאשם את מקום מעצר הבית, תוך הפרה של ההוראה החוקית, ונכנס אל ביתה של המתלוננת המתגוררת באום בטין [בשכנות מסוימת לנאשם – א.ב.ג.] במטרה לגנוב. מתוך דירתה של המתלוננת גנב הנאשם ממגירה בחדר השינה שלושה צמידי זהב ושלוש טבעות.
3. הנאשם הודה במסגרת הסדר דיוני ונשלח לקבלת תסקיר שירות המבחן מפאת גילו הצעיר. לא היתה הסכמה עונשית והצדדים טענו באופן פתוח.

תמצית הטיעונים לעונש

4. תמצית תסקיר שירות המבחן
- הנאשם כבן 19, רווק, סיים 10 שנות לימוד. מאז סיום לימודיו עבד במפעל בעיר שדרות בכדי לסייע בכלכלת הבית. הנאשם מתגורר עם הוריו ולו עוד 10 אחים. אביו בעל עבר פלילי ועבד בתחום החקלאות עד פרוץ מגפת הקורונה. הנאשם תיאר מצב סוציו אקונומי נמוך בביתם וסיפוק צרכיו הבסיסיים בלבד. הוא שלל שימוש בחומרים ממכרים. הנאשם הביע צער על כך שלא סיים לימודיו ולא המשיך ללימודים אקדמיים.
- הנאשם אישר ביצוע העבירות, והסביר בכך שחש תסכול ומצוקה כלכלית נוכח שהותו בתנאי מעצר בית. באשר לעבירת הגניבה טען כי המתלוננת היא אשתו של דודו מצד האב, ותיארה כאישה לא טובה ומשתפת פעולה עם המשטרה שלתפיסתו "מגיע לה שיגנובו מביתה". הנאשם סיפר כי נסע לרהט בליווי חברו כדי למכור את התכשיטים תמורת סך של 7,000 ₪, קנה בכסף בגדים וסיגריות וכן מימן בכך העברת טסט לרכבו [באמצעות אחיו]. הנאשם הסביר כי אין זו הפעם הראשונה שגונבים מביתה של המתלוננת, והבין ממשפחתו שאלמלא הדוד היה יודע כי הוא האדם שגנב, התלונה לא הייתה מוגשת. עוד שיתף כי נחתם הסכם בין אביו לדודו לפיו ישיב לו את הכסף לאחר שחרורו.
- שירות המבחן התרשם כי לנאשם מיומנויות מצומצמות להתמודדות עם מצבי חיי, וקושי בדחיית סיפוקם בעיקר בצל המצוקה הכלכלית בו שרוי, הנובע ממאפייניו הצעירים. עוד התרשם

בית משפט השלום בבאר שבע

04 מאי 2020

ת"פ 19-11-62414 מדינת ישראל נ' אבו כף(עציר)

שירות המבחן מקושי בלקיחת אחריות וחשיבה על השלכות מעשיו כלפי הסביבה ומחירים
הכלכליים שמשלם. הנאשם התקשה להביע אמפתיה כלפי נפגעת העבירה ולמעשה "מצדיק" את
מעשה העבירה כלפי המתלוננת. הנאשם מטשטש את קשריו החברתיים השוליים וההליך אינו
מהווה גורם מרתיע עבורו.
שירות המבחן התרשם מנזקקות למענה טיפולי, אך נוכח שהנאשם אינו מעוניין בכך, ורוצה
להישפט ולשוב לעבודתו, אין המלצה טיפולית בעניינו. בנסיבות אלו, ממליצה קצינת המבחן על
ענישה מוחשית לצד מאסר מותנה ופיצוי.

5. תמצית ראיות וטיעוני המאשימה לעונש:

ב"כ המאשימה הגיש את עיקר טיעוניה הכתובים לעונש [1/ת].
המאשימה טענה לפגיעה בערכים המוגנים של הגנה על קניינו ורכושו של הפרט והציבור כולו,
והגנה על בטחונו ופרטיותו של הפרט. באשר לעבירה של הפרת ההוראה החוקית נטען לפגיעה
חמורה בערכים המוגנים של שמירה על שלטון החוק ושמירה על צווים שיפוטיים. נטען כי הנאשם
ביצע את העבירות זמן קצר לאחר שביום 23.10.2019 הותר לו לצאת לצורך תכניות שונות וטיפול.
נטען כי ההפרה היה לשם ביצוע עבירות אחרות, ועל כן, מדובר בפגיעה משמעותית בערכים
המוגנים, ומעשי הנאשם חמורים, הנושאים ממד של חוצפה, תעוזה והיעדר מורא מגורמי אכיפת
החוק. עוד נטען כי עבירות הרכוש שביצע הן עבירות הקלות יחסית לביצוע וקשות ללכידה
והפיתוי לעברן גדול, ולכן נגזר הצורך בענישה מרתיעה כדי שתהפכן לבלתי כדאיות.
ב"כ המאשימה הפנתה לפסיקה [ת"פ 16-03-32209] שבה נקבע מתחם עונש הולם שבין 8 ל- 18
חודשי מאסר בגין עבירה של כניסה לבית מגורים וגניבה. נטען כי נוכח ההפרה של ההוראה
החוקית יש להעלות את המתחם עצמו. משכך, עתרה ב"כ המאשימה לקבוע מתחם עונש הולם
אחד שינוע בין 12 ל- 24 חודשי מאסר.
ב"כ המאשימה התייחסה לתסקיר שירות המבחן וטענה כי שירות המבחן התרשם בצורה שלילית
מהנאשם שאף הטיל את האחריות לעבירה דווקא על המתלוננת. נטען כי אין סיכויי שיקום, ועל
כן, אין מקום לסטות ממתחם העונש ההולם, בוודאי כאשר הנאשם לא ניצל את האפשרות
השיקומית שניתנה לו במסגרת מעצר הבית. עם זאת, נטען ע"י ב"כ המאשימה כי ניתן לגזור את
דינו של הנאשם בשליש התחתון של מתחם העונש ההולם, ולצד עונש מוחשי זה גם להשית עונשי
מאסר מותנה, קנס, פיצוי והתחייבות.

6. תמצית טיעוני הסניגורית לעונש:

לטענת הסניגורית, העובדות בהן הודה הנאשם דומות במהותן לעבירה של הסגת גבול, ולכן גם
רף הענישה צריך להיגזר בהתאם, כמתחם שלא פעם מתחיל ברף תחתון של מאסר על תנאי. טיעון
דומה נטען גם ביחס לעבירת הגניבה וטיבה. עוד נטען כי מדוברת בהפרה יחידה של הוראה
החוקית, ואלמלא הייתה מבוצעת לבדה ללא עבירות נלוות, לא היה מוגש כתב אישום בגינה.

בית משפט השלום בבאר שבע

04 מאי 2020

ת"פ 62414-11-19 מדינת ישראל נ' אבו כף (עציר)

1 הסניגורית אבחנה את הפסיקה שהוגשה על ידי המאשימה, והפנתה לפסיקה מטעמה ללמוד על
2 מתחמי ענישה שנגזרו במחוזות אחרים, הנמוכים משמעותית מעתירת המאשימה, אשר כללו
3 עונשי מאסר של 6 עד 7 חודשים לכל היותר, ואף פחות מכך.

4 באשר לנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה, התייחסה הסניגורית לגילו הצעיר של הנאשם
5 ולכך שזהו המעצר הממושך הראשון של הנאשם בחייו מאז יום 14.11.2019. לטענת הסניגורית,
6 בניגוד להתרשמות שירות המבחן, לנאשם אין בעיית התמכרות כלשהי, הוא אכן מודה במעשיו,
7 משתף פעולה עם שירות המבחן וחושף פרטים מרצונו אודות מעשה הגניבה ואף השימוש שעשה
8 בכסף. עוד נטען כי הנאשם לוקח אחריות, שהרי הוא מסביר את הרקע למעשים הנובע ממצוקה
9 כלכלית.

10 לטענת הסניגורית, עיון מעמיק בתסקיר שירות המבחן מלמד על מצוקה כלכלית של המשפחה,
11 ועל כך שהנאשם נאלץ לעזוב את לימודיו לאחר 10 שנות לימוד כדי לסייע בפרנסת המשפחה, וגם
12 על כך הוא מתחרט היום.

13 נטען כי נערך הסכם סולחה והדוד שהיה אמור להגיע להעיד על כך לא התייצב נוכח מצב הקורונה,
14 אולם בהחלט ניתן לסמוך על האמור בתסקיר שירות המבחן גם בעניין זה.

15 במכלול הנסיבות, כך לטענת הסניגורית, ניתן לראות סיכויים משמעותיים לשיקום, המבוססים
16 על כוחות להשתלב בעבודה ואחריות כלפי המשפחה, כמו גם על נכונותו להשיב את הכסף
17 למתלוננת, ומכך גם ניתן ללמוד על מודעותו למחיר הכלכלי שיש לתוצאות מעשיו.

18 הסניגורית התייחסה לאמירת שירות המבחן באשר להתייחסות הנאשם למתלוננת [ולכך שהוא
19 מקל ראש במעשיו] וטענה כי התסקיר נערך באמצעות ויעוד חזותי [נוכח מגבלות הקורונה –
20 א.ב.ג.], כך שספק אם ניתן להגיע למסקנה שכזו בראיון קצר שכזה. באותה מידה ביקשה
21 הסניגורית לתת משקל נמוך להתייחסותו של הנאשם למתלוננת עצמה. עוד טענה הסניגורית כי
22 הנאשם מתנהג היטב בבית המעצר ושאיפותיו נורמטיביות.

23 במכלול הטיעונים, עתרה הסניגורית להסתפק בתקופת מעצרו של הנאשם, שאינה תקופה קצרה.

24 7. הנאשם פנה לבית המשפט, הביע צער וטען כי זה לא יקרה שוב. הוא סיפר על כך שהוא חושש
25 לצאת מתאו בבית המעצר נוכח בעיות שיש במקום, וכי אינו מצליח לישון בלילות או לאכול.

הדין

28 8. בגזירת הדין יש להבטיח קיומו של יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיה ומידת אשמו
29 של הנאשם, ובין סוג ומידת העונש המוטל על הנאשם. בחינת חומרת מעשה העבירה ומידת
30 האשם תיעשה תוך התייחסות לערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה, במידת הפגיעה בערך זה,
31 במדיניות הענישה הנוהגת. הכול כאמור בנסיבות הקונקרטיות של האירוע דגן.

32 במקרה שלפנינו מדובר בעבירות הקשורות זו לזו כשהעבירה של הפרת הוראה חוקית משרתת
33 את עבירות הרכוש, ומשכך יש לקבוע מתחם עונש הולם אחד.

בית משפט השלום בבאר שבע

04 מאי 2020

ת"פ 19-11-62414 מדינת ישראל נ' אבו כף(עציר)

מתחם העונש ההולם בגין עבירת הכניסה לבית מגורים והגניבה תוך פרת תנאי מעצר בית, בנסיבותינו

9. אין צורך להרחיב את הדיון בעניין הערך המוגן בעבירות כניסה לדירה וגניבה ממנה. די לכל אדם, גם אם לא חווה את המקרה, לשאול עצמו כיצד יחוש בבואו לביתו, אשר הוא מבצרו, ונגלה לעיניו כי בהיעדרו רכושו ניטל ממנו, תוך שהוא מותירו בחסר קנייני ובתחושה של חוסר בטחון וחוסר אונים. מדובר בפגיעה בקניינו של אדם, כמו גם בביטחונו האישי, בפרטיותו, בשלוות ובשגרת חייו. גם לחברה בכללותה נגרם נזק מעבירות אלה; פגיעה בתחושת הביטחון של שאר האוכלוסייה, לרבות ובעיקר השכנים. הדבר גורר נזק כלכלי ישיר ברכישה של אמצעי מיגון, ובעקיפין לנזק כלכלי בהעלאת פרמיות ביטוח [השוו גם ע"פ 7453/08 מדינת ישראל נ' אורן אואזנה (31.12.2008)].

משכך, נקבע כי בעבירות אלה יגבר שיקול הגמול והמניעה ותינקט גישה עונשית מחמירה [ראו: רע"פ 1708/08 לוי נ' מדינת ישראל (21.2.2008); רע"פ 398/14 ערג' נ' מדינת ישראל (16.3.2014); רע"פ 3063/11 כהן נ' מדינת ישראל (17.4.2011); רע"פ 10551/09 יורובסקי נ' מדינת ישראל (7.1.2010)].

באשר לעבירות הגניבה, הדגשנו כבר כי מדובר בעבירות כעורות הפוגעות בבסיס זכותו הקניינית האישית של האדם על רכושו. אדם הנוטל רכושו של אחר פוגע בביטחונו האישי של הקורבן בסביבתו, פוגע בשלוותו, מחייבו לא אחת לנקוט פעולות לתיקון המצב כשלא פעם יש קושי אפילו לכמת את הערך שיש לאותו חפץ אשר נגנב לקורבן העבירה.

10. בכך שהנאשם יצא לביצוע עבירת הרכוש ממעצר הבית, הוא הפר את הוראת בית המשפט.

נזכיר, כי תכלית מוסד השחרור בערובה היא לאפשר פגיעה קטנה ככל הניתן בחירותו של אדם טרם בירור אשמתו במשפט, ומאידך, להגן על האינטרס הציבורי במיצוי הדין עם נאשמים [בש"פ 2823/19 אידה גדמילוב נ' מדינת ישראל (10.6.2019)]. במעשיו של הנאשם הוא פגע בערך המוגן של שמירה על הוראות בתי משפט, אולם אין מדובר רק בעצם אי קיום ההוראה, אלא בהפרה מהותית נוכח שמלכתחילה תנאי "מעצר הבית" נועד כדי למנוע עבירות נוספות לאחר שהוגש נגד הנאשם כתב אישום לבית המשפט.

ועוד: הפרת תנאי השחרור בערובה פוגעת גם באמון הציבור במוסד זה המבוסס על האמון שנותן בית המשפט בנאשמים ובמפקחיהם, והפרות אלו באות לידי ביטוי בהכבדת התנאים על נאשמים אחרים, כמו גם בצורך בהשקעת משאבי איתור וסיוור של משטרת ישראל.

11. בכל הנוגע לעצמת הפגיעה בערכים המוגנים, יש לשקול במקרה דנן את השיקולים הבאים:

הנזק שנגרם בפועל ובכוח – מעבר לעצם הנזק למוסד מעצר הבית, הרי שנפגעה פרטיותה של נפגעת העבירה, נפגע בטחונה האישי, במיוחד שעה שאדם הגע עד לארונה האישי וגנב ממנה חפצים יקרי ערך. העובדה כי הרכוש נמכר ברהט בסכום של 7,000 ₪ [לפי דברי הנאשם] מלמד

בית משפט השלום בבאר שבע

04 מאי 2020

ת"פ 19-11-62414 מדינת ישראל נ' אבו כף(עציר)

1 כי שוויו משמעותי יותר לנפגעת העבירה. החסך החומרי מלמד על כך כי הנאשם חיפש חפצים
2 יקרים, והדברים נלמדים גם מהשימוש שעשה הנאשם לדבריו בכסף שקיבל מהרכוש הגנוב.
3 אציין, בהקשר של הפרת ההוראה החוקית, כי עולה שהנאשם המשיך והפר את הוראת בית
4 המשפט כשנסע עד לרהט עם הרכוש הגנוב כדי למכרו. המעשה מלמד על היעדר מורא והיעדר
5 עכבות נוכח הוראת מעצר הבית.

6 אינני מקבל את טענת ההגנה שלפיה המקרה קרוב יותר ל"הסגת גבול". לא כך הוא: עניין לנו
7 בכניסה לתוך מבצרה האישי של נפגעת העבירה, והמעשה דווקא קרוב יותר לעבירת התפרצות
8 מאשר לעבירה של הסגת גבול. כך או כך, לא סעיף החיקוק הוא המשמעותי כי אם המעשה
9 והשלכותיו גם על בטחונה האישי של המתלוננת.

10 ובהקשר זה, של בטחונה האישי של המתלוננת, סבורני כי דבריו של הנאשם רק מחזקים את
11 התחושה כי בטחונה האישי נתפס כהפקר בעיני הנאשם וסביבתו. הנאשם מתייחס בדבריו אל
12 המתלוננת כאל מי ש"ראוי שיפרצו לה ומותר לגנוב ממנה", וכל אירוע שכזה רק מעצים את
13 הפגיעה בתחושת הביטחון, גם מעבר לרגיל.

14 בהתייחסותו של הנאשם לנפגעת העבירה עצמה יש ללמוד על **פוטנציאל הנזק** הנוסף, אילו היה
15 נמצא רכוש נוסף ואולי אף אילו היה מפגש פיסי בין הנאשם לנפגעת העבירה שיכולה הייתה
16 להיפגע ממנו מעבר לפגיעה רכושית. פוטנציאל נזק נוסף הוא לשכנים ולכלל האוכלוסייה אשר
17 כל אירוע שכזה מעלה את החשש ופוגע בתחושת הביטחון ושלווה הנפש, באופן הגורר עמו גם
18 צורך אישי בהתמגנות ועלויות כלכליות נגזרות.

19 במכלול השיקולים, בשים לב להפרת ההוראה החוקית ולפגיעה בקורבן הספציפית, סבורני כי
20 **עצמת הפגיעה בערכים המוגנים משמעותית.**

21 12. באשר למידת האשם, יש לשקול, בין היתר, את השיקולים הבאים:

22 **הסיבות שהביאו את הנאשם לביצוע העבירות ומידת שליטתו במעשיו** – המעשים בוצעו בכדי
23 לממן חסך אישי [ביגוד, סיגריות ומימון טסט לרכב]. לא נעלם מעיני בית המשפט כי העבירה לא
24 בוצעה כדי לממן התמכרות כלשהי. הנאשם שלט במעשיו, היה מודע להם ואף בחר קורבן ש"מגיע
25 לה שיגנבו מביתה" [כהגדרתו בפני קצינת המבחן], בין היתר, על רקע שבעבר דיווחה על עבירה
26 שביצע קרוב משפחתו.

27 **התכנון שבביצוע העבירות** – מדובר במעשה שתוכנן. הנאשם יצא ממקום "מעצר הבית" בשעה
28 שאביו לא נכח במקום וניצל את חוסר היכולת של אמו לשמור עליו [ראו פרוטוקול מיום
29 31.3.2020]. הנאשם לא יצא סתם כך לחפש קורבן, אלא ידע היטב לאן הוא הולך.

30 נכון הוא כי הנאשם צעיר, ואני מוכן להניח כי הדבר משפיע לא פעם גם על **היכולת להבין את**
31 **הפסול שבמעשה**. אני מוכן להניח כי כך גם בעניינינו, שעה שהנאשם נתן גוון שונה לפגיעה
32 במתלוננת, ביחס לפגיעה אפשרית באחר. בכך הוא מלמד כי הבנתו את ההבחנה בין טוב ורע עדיין
33 לא בשלה. עם זאת, אין מדובר בפעם הראשונה שהנאשם עומד לדין.

בית משפט השלום בבאר שבע

04 מאי 2020

ת"פ 19-11-62414 מדינת ישראל נ' אבו כף(עציר)

במכלול הנסיבות סבורני כי מידת האשם גבוהה.

13. באשר למדיניות הענישה הנוהגת, נזכיר כי הענישה היא אינדיבידואלית ויש לבחון כל מקרה לגופו בשים לב לעצמת הפגיעה בערכים המוגנים ומידת האשם. מצאתי לבחון את מדיניות הענישה במקרים הדומים הבאים:
- ברע"פ 7329/14 **אדלר נ' מדינת ישראל** (4.11.2014) נדון עניינו של המבקש אשר נכנס לבית מגורים בכוונה לגנוב, וגנב מהבית ארנק שהכיל כרטיסי אשראי, מסמכים אישיים וסכום כסף של כ- 80 ₪. נקבע מתחם עונש הולם שנע בין 6 ל-18 חודשי מאסר בפועל.
- בעפ"ג (ב"ש) 39268-08-17 **סייד נ' מדינת ישראל** (22.11.2017) נדון עניינו של נאשם שנכנס לבית מגורים דרך חלון המקלחת לבית של קרוב משפחה וגנב תכשיטים. נקבע ואושר מתחם עונש הולם שבין 9 ל-18 חודשי מאסר בפועל. הערעור התקבל ועונשו של המערער הועמד על 8 חודשי מאסר בפועל, לצד ענישה נלווית. המקרה שלפנינו דומה, פרט לכך שהוא כולל את ההפרה של ההוראה החוקית.
- בעפ"ג (ב"ש) 28182-03-17 **אבו עג'אג' נ' מדינת ישראל** (24.5.2017) נדון עניינו של נאשם שנכנס לבית דרך חלון וגנב שרשרת ואף מכר אותה. נקבע ואושר מתחם עונש הולם שנע בין 8 ל-18 חודשי מאסר בפועל.
- בת"פ (שלום ב"ש) 13036-08-17 **מדינת ישראל נ' בונדרנקו** (2.5.2018) נדון נאשם בשורה של מעשי כניסה והתפרצות. באשר לעבירות הכניסה וגניבה קבעתי כי היה ראוי לקבוע מתחם עונש הולם שנע בין 8 עד 18 חודשי מאסר בפועל.
- בת"פ (שלום ב"ש) 32209-03-16 **מדינת ישראל נ' אבו עדאג'** (14.2.2017) נדון עניינו של נאשם 2 שהורשע בעבירה של כניסה לבית מגורים וגניבה. העבירה בוצעה בצוותא חדא וגנבו תכשיטים בשווי של כ- 5,000 ₪. בית המשפט קבע מתחם עונש הולם שבין 8 ל-18 חודשי מאסר בפועל.
- בת"פ 61253-12-18 **מדינת ישראל נ' עמוש** (12.3.2020) נדון נאשם שנכנס לדירה דרך חלון וגנב ממנה שני מכשירי טלפון חכמים. בשים לב לרכוש שנגנב [הטלפונים שהוחזרו בסמוך] קבעתי מתחם עונש הולם שנע בין 10 ל-20 חודשי מאסר בפועל [אציין כי גזר דין זה תלוי ועומד כיום בערכאת הערעור בעפ"ג 2811-04-20].
- בת"פ (מחוזי י-ם) 20778-11-12 **מדינת ישראל נ' סלפיתי ואח'** (16.1.2014) [הוגש על ידי הסניגורית] נדון ענינם של מספר נאשמים בעבירות רכוש. בהקשר לעבירה של כניסה לבית מגורים וגניבה ממנו [לנאשם 2] נקבע מתחם עונש הולם שבין 6 ל-20 חודשי מאסר בפועל.
14. בעבירות של הפרת הוראה חוקית ניתן למצוא מתחמי ענישה שונים, וזאת בהתאם לגורם שהורה, לשם מה ניתנה ההוראה ומידת ההפרה של אותה הוראה חוקית. כך למשל, כאשר מדובר ביציאה חד פעמית ממעצר בית שלא לצורך ביצוע עבירה, ניתן לראות מתחמי ענישה של בין מאסר מותנה ועד ל-6 חודשי מאסר בפועל [השוו ת"פ (ב"ש) 36391-12-17 **מדינת ישראל נ' בכר** (3.5.2018)]. עם זאת, כשמדובר בהפרה הגוררת עמה ביצוע עבירה נוספת, כאשר התנאים המגבילים נועדו

בית משפט השלום בבאר שבע

04 מאי 2020

ת"פ 62414-11-19 מדינת ישראל נ' אבו כף(עציר)

מלכתחילה לצמצם את אותה מסוכנות, שאז נקבעו מתחמי ענישה גבוהים יותר הכוללים מאסר בפועל גם ברף התחתון [השוו למשל ת"פ (רח" 60759-08-16 מדינת ישראל נ' טרנה (10.1.2018)]. השוו גם ת"פ (ראשל"צ) 1862-01-18 מדינת ישראל נ' אלהוזייל (19.3.2019) שם הוחמר עונשו של אחד השותפים בעבירות של גניבת רכבים נוכח שביצע את המעשה תוך הפרה של תנאי שחרור בערובה.

וראו לעניין זה גם גזר הדין שניתן בת"פ (ב"ש) 10684-08-18 מדינת ישראל נ' אבו כף (3.3.2020) שם הוחמר מתחם העונש ההולם לעבירה של התפרצות לרכב וגניבה, כיוון שזו נעשתה תוך הפרת תנאי מעצר בית [גזר הדין אושר לאחרונה בעפ"ג 13395-04-20].

15. בשים לב לעצמת הפגיעה בערכים המוגנים, ולכך שהמעשים בוצעו אגב הפרת תנאי מעצר בית, אני קובע מתחם עונש הולם כולל שנע בין 10 ל- 20 חודשי מאסר בפועל ברכיב העיקרי של הענישה. לצד זאת יש להשית מאסר מותנה, קנס ופיצוי למתלוננת.

גזירת הדין

16. הנאשם כבן 19 עוד מעט, ואין לו רישום פלילי קודם. עם זאת, נזכיר כאמור כי היה נתון במעצר בית נוכח הליך אחר שהתנהל כנגדו בבית משפט לנוער.

לא מצאתי מקום לסטות ממתחם העונש ההולם. אין כל אפיק שיקומי או טיפולי בעניינו של הנאשם ואין זה מהמקרים החריגים המצדיקים סטייה ממתחם העונש ההולם.

17. בתוך מתחם העונש ההולם יש לשקול כי מדובר כאמור בנאשם צעיר, שזה עתה התבגר, ואת העובדה כי לראשונה חווה עונש מאסר בפועל והוא עצור כבר כ- 5.5 חודשים, לאחרונה ללא אפשרות לקבל ביקורים [נוכח מגפת הקורונה]. הרושם העולה מתסקיר שירות המבחן הוא שהעונש אינו קל לנאשם שמעדיף שלא לצאת מתאו נוכח התרחשות שהוא חווה בבית המעצר, תוך הימנעות משינה ואכילה.

נסיבות חייו של הנאשם אכן משפיעות על מעשיו והוא בחר בדרך הקלה לממן את צרכיו. לנסיבות הסביבתיות גם השפעה שלילית נוספת בהם "הותר" קניינה של המתלוננת בעיני הנאשם.

הנאשם מתקשה לקבל אחריות ממשית ומעשית על מעשיו. הגם שהוא מודה במעשים, דומה כי החרטה אינה ממקום של אמפתיה לנפגעת העבירה, אלא בעיקר תובנה לנזק שנגרם לו לעצמו. בדבריו ובהעדר החרטה הכנה הוא לא מתקן את תוצאות מעשיו. בהקשר של נפגעת העבירה הספציפית, החרטה והאמפתיה מכוונים לא רק להשבת הנזק הכלכלי, אלא בעיקר להכרה בזכותה של נפגעת העבירה לפרטיותה ולביטחונה האישי, ובכך יש חסר בהתנהגות ובדברי הנאשם.

הדברים מתקשרים גם להערכת הסיכון של שירות המבחן ולצורך בהרתעה האישית לנאשם.

בית משפט השלום בבאר שבע

04 מאי 2020

ת"פ 62414-11-19 מדינת ישראל נ' אבו כף(עציר)

- 1 לקולה יש כמובן לזקוף את היעדר עבר פלילי, ואת ההודאה שחסכה לא רק את הזמן השיפוטי,
2 אלא גם את הצורך להעיד את נפגעת העבירה.
- 3 18. לטענת הסניגורית נחתם הסכם סולחה. הנאשם ציין זאת בפני שירות המבחן אולם לא הוצג
4 הסכם שכזה, אפילו לא בכתב [גם אם הדוד התקשה להגיע להעיד על כך].
5 סבורני כי הגם שנחתם הסכם סולחה, הרי שכעולה מתסקיר שירות המבחן, הנאשם מתייחס לכך
6 כאל הסכם להשבת שווי הגזלה ופחות לגילוי אמפתיה לנפגעת העבירה.
7 כך או כך, נפסק כי הגם שיש להתחשב בקיומו של הסכם "סולחה", עדיין אין בכך כדי לאיין את
8 חומרת העבירה [רון שפירא, "הגיעה העת לסולחה" הפרקליט מח 433 (התשס"ו); ע"פ 6271/15
9 פלוני נ' מדינת ישראל (6.1.2016); ע"פ 5998/15 עקול נ' מדינת ישראל (27.6.2016); השור רע"פ
10 3622/15 סארה נ' מדינת ישראל (1.03.2016)] ואין בו כדי להביא לחריגה מן העונש ההולם או
11 ממדיניות הענישה המתחייבת בנסיבות העניין [עפ"ג 59488-12-19 אלסייד נ' מדינת ישראל
12 (29.1.2020)].
- 13 19. בשים לב לכל האמור, נכון לגזור את דינו של הנאשם בחלק התחתון של מתחם העונש ההולם,
14 אולם לא בתחתית המתחם, לעונש כולל של 12 חודשי מאסר בפועל. יתרת העונש ההולם תהיה
15 בדרך של מאסר על תנאי שהוא חלק מעקרון ההלימה אולם ביצועו של חלק זה יידחה ויופעל
16 אם יחזור הנאשם לסורו.
- 17 20. קנס
18 העבירה בוצעה מתוך מניע כלכלי ויש להבטיח כי לא תשתלם. לשם כך, בין היתר נועד הקנס, כמו
19 גם כדי לשקף את המחיר הכלכלי שנושאת בו החברה כולה כתוצאה מהעבירה. בהקשר שלפנינו,
20 ההפרה של תנאי מעצר הבית היא עוד אבן בשיקולי מערכת האכיפה בהקצאת משאבים ציבוריים
21 לאכיפת תנאי מעצרי בית של משוחררים בערובה, וכל הפרה שכזו מכבידה עוד על הקופה
22 הציבורית.
- 23 בשים לב גם למצבו הכלכלי של הנאשם, כעולה גם מתסקיר שירות המבחן ובהתאם לסעיף 40ח
24 בחוק העונשין, כמו גם להיבט ההרתעתי, ובשים לב לטובת ההנאה שנבעה מהמעשה, אני קובע
25 מתחם קנס שבין 3,000 ₪ ל- 8,000 ₪ ואת דינו של הנאשם אגזור בחלק התחתון, כשהתחייבות
26 תאזן את הרכיב הכספי לעתיד.
- 27 21. פיצוי
28 בקביעת הפיצוי אין להתחשב במצבו הכלכלי של הנאשם, אלא בעיקר בנזקו של הקורבן. במקרה
29 שלפנינו, הנאשם מכר את התכשיטים [לדבריו] בסכום של 7,000 ₪ והמשמעות היא שהנזק
30 לקורבן היה אף משמעותי יותר, וכאמור כלל גם נזק לתחושת הביטחון האישי. בנסיבות אלו, אני
31 אומד את הפיצוי בסך של 7,000 ₪.
- 32
33

בית משפט השלום בבאר שבע

04 מאי 2020

ת"פ 62414-11-19 מדינת ישראל נ' אבו כף(עציר)

סוף דבר – גזר הדין

22. נוכח כל האמור לעיל, אני דן את הנאשם לעונשים הבאים:

(א) 12 חודשי מאסר בפועל, שימנו מיום מעצרו לפי רישומי שב"ס.

(ב) 8 חודשי מאסר על תנאי, לבל יעבור הנאשם במשך שלוש שנים, ובכפוף לסעיף 52(ג) בחוק העונשין, כל עבירת רכוש מסוג פשע.

(ג) 4 חודשי מאסר על תנאי, לבל יעבור הנאשם במשך שלוש שנים, ובכפוף לסעיף 52(ג) בחוק העונשין, כל עבירת רכוש מסוג עוון.

(ד) 3 חודשי מאסר על תנאי, לבל יעבור הנאשם במשך שלוש שנים, ובכפוף לסעיף 52(ג) בחוק העונשין, עבירה של הפרת הוראה חוקית.

(ה) קנס בסך 3,000 ₪ או 10 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם ב- 6 תשלומים חודשיים שווים ורצופים החל מיום 1.9.2021 ובכל 1 לחודש שלאחריו. אם לא ישולם אחד התשלומים במועד, תעמוד היתרה לפירעון מידי ויתוספו תוספות פיגור כחוק.

(ו) הנאשם יפצה את קורבן העבירה בסך של 7,000 ₪. הפיצוי ישולם ב- 10 תשלומים חודשיים שווים ורצופים החל מיום 1.11.2020 ובכל 1 לחודש שלאחריו. אם לא ישולם אחד התשלומים במועד, תעמוד היתרה לפירעון מידי ויתוספו תוספות פיגור כחוק.

(ז) הנאשם יתחייב להימנע מכל עבירת רכוש. ההתחייבות תהא בסך של 3,000 ₪ ולמשך 3 שנים ממועד שחרורו של הנאשם ממאסר. ככל שלא יצהיר הנאשם ויתחייב לפרוטוקול, הוא יידרש לחתום על ההתחייבות אולם ככל שלא יחתום עליה הוא ייאסר למשך 30 ימים לשם כפיה.

על הנאשם לדאוג להסדרת כל התשלומים מול מזכירות בית המשפט ולא תישמע טענה שלא קיבל שוברים בדואר.

אני מבהיר לנאשם שכל סכום שישולם על ידו ייזקף תחילה לטובת הפיצויים ורק לאחר מכן לטובת הקנס.

המאשימה תדאג להעביר לבית המשפט פרטי ניזוק וזאת תוך 21 יום.

זכות ערעור בתוך 45 יום לבית המשפט המחוזי.

ניתנה והודעה היום י' אייר תש"פ, 04/05/2020 במעמד הנוכחים.

איתי ברסלר-גונן, סגן נשיא

בית משפט השלום בבאר שבע

04 מאי 2020

ת"פ 62414-11-19 מדינת ישראל נ' אבו כף(עציר)

הנאשם:

הבנתי את גזר הדין.

אני מתחייב בפני ביהמ"ש שלא אעבור עבירת רכוש ואני מבין שאם אפשר את ההתחייבות במשך שלוש שנים מאז השחרור אשלם 3,000 ₪ גם מבלי לחתום על שום מסמך נוסף.

החלטה

רשמתי בפני התחייבותו של הנאשם.

ניתנה והודעה היום י' אייר תש"פ, 04/05/2020 במעמד הנוכחים.

איתי ברסלר-גונן, סגן נשיא